

ТЕОДОР ТРАЯНОВ
ПЕСЕН ЗА ЛУННИТЕ ЩЕРКИ

chitanka.info

Ти нам си обречен,
нам, лунния сноп,
властително вечен
и немощен роб!
На съне кърмиме
душа ти с тъги,
ней пътя възвихме
в безкрайни дъги.

Ти взори
обръщаш
в умори,
в копнеж,
но хладен
прегръщаш
и жаден
зовеш!

Заспивай полека,
властителю наш,
ще снемем тук всека
вълшебния плащ!
Ще спуснем сърце ти
в далечни води,
при първото цвете,
при първи звезди.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.